

Upravništvo: Ljubljana, Puccinijeva ulica 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24

Iskratni oddetek: Ljubljana, Puccinijeva ulica 5 — Telefon št. 31-25, 31-26

Podružnica Novo mesto: Ljubljanska cesta 42

Računi: za ljubljansko pokrajino pri poštočkovnem zavodu št. 17.749, za ostale kraje Italije Servizio Conti, Corr. Post. No 11-3118

IZKLUČNO ZASTOPSTVO za oglase iz Kr. Italije in inozemstva ima
Unione Pubblicità Italiana S. A. MILANO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka
Naročnina znaša mesečno Lit 18.—
za inozemstvo vključno s Ponedeljkom
Jutro Lit 36.50.

Uredništvo:
Ljubljana, Puccinijeva ulica št. 5. — Telefon
št. 31-22, 31-23, 31-24.

Rokopisi se ne vračajo.

CONCESSIONARIA FSCUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ad estera:
Unione Pubblicità Italiana S. A. MILANO.

JUTRO

SLOWENEN!

SLOVENC!

Führer nemškemu narodu

Der Führer des Grossdeutschen Reiches hat, gezwungen durch den schmachlichen Verrat des italienischen Königshauses und des Marschalls Badoglio, der deutschen Wehrmacht den Befehl erteilt, zum Schutze Europas und zur Sicherung des Reiches Eure Heimat in ihre starke Obhut zu nehmen.

Ich richte an Euch alle den Appell, Ordnung und Ruhe zu bewahren und Eure Arbeitsplätze nicht zu verlassen.

Es wird niemandem ein Leid geschehen, wenn er sich den notwendigen Anordnungen fügt.

Jeder hat seiner Arbeit nachzugehen.

Die öffentlichen Verkehrsmittel laufen weiter.

In den Betrieben wird weitergearbeitet.

Das Ausgangsverbot von 20 Uhr bis 6 Uhr bleibt aufrecht.

Das Radfahrverbot bleibt aufrecht.

Die Luftschutzbestimmungen sind strengstens einzuhalten!

Plünderungen werden mit dem Tode bestraft.

Die Sicherheitsorgane sind verantwortlich für Ruhe und Ordnung.

Befolgt daher die Anordnungen der Dienststellen der Wehrmacht!

Ihr dient damit am besten Eurer Heimat und bewahrt Euch vor Unheil!

Laibach, 10. September 1943.

Der Befehlshaber der deutschen Truppen

gez.: GENERAL RAAPKE

Zusätzliche Anordnung des Stadtkommandanten

1.) Wer noch im Besitze von Waffen aller Art ist, oder sich solche durch die italienische Wehrmacht beschafft hat, hat diese unverzüglich auf der Stadtkommandantur

Tomanova ulica Nr. 8. abzugeben.

2.) Ansammlungen von mehr als 5 (fünf) Personen auf öffentlichen Strassen und Plätzen sind bis auf weiteres verboten.

3.) Versammlungen in geschlossenen Räumen jeglicher Art bedürfen der Genehmigung des Stadtkommandanten.

4.) Das Abhören anderer als deutscher und kroatischer Sender wird mit dem Tode bestraft.

5.) Die Verbreitung von falschen Nachrichten und von Flugzetteln jeder Art, sowie das Beschriften von Wänden und Bürgersteigen ist verboten.

DER STADTKOMMANDANT.

Vodja Velikonemškega Reicha je izdal, prisiljen po podlem izdajstvu italijanske kraljeve hiše in maršala Badoglia, nemški vojski ukaz, v obrambo Evrope in v varstvo Reicha vzeti Vašo domovino v svoje močno varstvo.

Stavljam Vam vsem poziv, ohranite red in mir in ne zapustite Vaših delovnih mest.

Nobenemu se ne bo pripetilo gorje, ako se bo pokoraval potrebnim naredbam.

Vsakdo mora iti za svojim poslom.

Javna prometna sredstva so naprej v pogonu.

V obratih se dela naprej.

Prepoved izhoda od 20. ure do 6. ure ostane v veljavi.

Prepoved vožnje s kolesi velja dalje.

Določila zračne obrambe se morajo izvesti najtočneje!

Ropanje se kaznuje s smrtjo.

Varnostni organi so odgovorni za mir in red.

Pokoravajte se torej naredbam vojaških službenih mest!

Tako služite najbolje Vaši domovini in se obvarujete pred hudim.

Ljubljana, 10. septembra 1943.

Poveljnik nemških vojnih odredov:

GENERAL RAAPKE, s. r.

Dodatna naredba mestnega komandanta

1. Kdor je še v posesti orožja kakršne koli vrste, ali si je pridobil orožje od italijanskih oboroženih sil, ga mora nemudoma oddati na mestnem poveljstvu

Tomanova ulica št. 8.

2. Zbiranje več kot 5 (pet) oseb na javnih cestah in trgih je do nadaljnjega prepovedano.

3. Za zborovanja vsake vrste v zaprtih prostorih je potrebno dovoljenje mestnega komandanta.

4. Poslušanje drugih radijskih oddajnih postaj kakor nemških in hrvaških se kaznuje s smrtjo.

5. Razširjanje neresnicnih vesti in letakov vsake vrste, prav tako mazanje sten in hodnikov je prepovedano.

MESTNI KOMANDANT.

„Zaradi tega sem po svoji dolžnosti odredil vse ukrepe, ki so mogli biti storjeni, da bi se Nemčija obvarovala pred usodo, kakršno so maršal Badoglio in njegovi ljudje pripravili ne le Duceju in italijanskemu narodu, temveč so hoteli v njo pahniti tudi Nemčijo“

Führerjev glavni stan, 10. sept. Führer je imel v petek zvečer iz svojega glavnega stana na nemški narod naslednji nagovor, ki so ga prenašale vse oddajne postaje:

Oproščen težkega bremena že dolgo nas težečega pričakovanja smatram, da je prišel sedaj trenutek, ko zopet lahko govorim nemškemu narodu, ne da bi se moral pred seboj ali pred javnostjo zatekati k lažem. Zlom Italije, ki je nastopil, se je mogel že davno pričakovati, ne zaradi manjkanja primerljivih italijanskih možnosti za uspešnejšo obrambo ali zaradi izostanka potrebnih nemške pomoči, temveč zaradi odpovedi ali bolje zaradi pomanjkanja vseh onih elementov, ki so sedaj za zaključek svoje nartne sabotaže povzročili kapitulacijo. Kajti samo to, za čimer so ti moške že leta stremeli, je bilo sedaj izvršeno: prehod italijanskega državnega vodstva od z Italijo zvezanega Reicha k skupnemu sovražniku.

Ko sta Anglija in Francija v septembru l. 1939. napovedali Nemčiji vojno, bi bila Italija na osnovi pogodb pristojna, da se takoj solidarizira z Nemčijo. Ta solidarnost pri tem ni temeljila samo na dolobah pogodbe, temveč tudi na usodi, ki so jo sovravniki za bodočnost namenili tako Nemčiji kakor Italiji.

Mussolinijeva volja

Znano je, da je bil Mussolini trdno odločen odrediti v Italiji — v skladu s pogodbnimi — takojšnjo mobilizacijo. Iste sile, ki so sedaj povzročile kapitulacijo, so uspele v avgustu 1939, da so preprečile vstop Italije v vojno. Kot vodja nemškega naroda sem moral imeti razumevanje za te izredne notranje težkote Duceja. Zaradi tega nisem niti takrat, niti kasneje sili Italije k izpolnitvi zavezniških dolžnosti. Nasprotno, pustil sem italijanski vladi proste roke, da sploh ne vstopi v vojno, ako pa vstopi, da stori to v trenutku, ki je njej ugoden in ki ga je lahko popolnoma svobodno določila. V juniju 1940 se je Mussoliniju posrečilo ustvariti notranje pogoje za pristop Italije ob stran Reicha.

Borba na Poljskem je bila v tem času prav tako že odločena, kakor ona na Norveškem in ona proti Franciji in proti z njo zvezanim angleškim armadam na celini. Kljub temu sem moral biti Duceju hvaležen za njegov pristop, o katerem mi je bilo znano, da je bil izveden kljub izrednim težkotam v notranjosti, ne proti italijanskemu narodu, temveč samo proti gotovim krogom. Od tega časa sta stali Nemčija in Italija skupno v borbi; na mnogih bojiščih se je skupno prelivala kri; ni bilo sekunde, da bi z Ducejem dvomila, da bo izid te borbe odločen za biti in nebiti naših narodov. Zaradi tega je Nemčija, ki je bila sama v najtežjem boju, pomagala svojemu zavezniku do skrajnih mej močosti.

Delo maršala Rommela

Mnoge ponudbe za našo podporo so vojaški oblastniki Italije takoj od začetka naprej ali sploh odklanjali, ali jih sprejemali pod pogoji, ki so bili neizpolnivi. Ob primernem času bodo javnosti podane osnove, s katerih bo razvidno, kaj vse je Nemčija v skupni usodni borbi prispevala za svojega zaveznika in bila pripravljena prispevati tudi dalje. Nemški vojak sam pa je tudi na teh skupnih bojiščih pokazal zadržanje, ki ga povsod odlikuje, kajti brez njegovega posega bi bila severna Afrika izgubljena za Italijo že v zimi 1940/41. Ime maršala Rommela je za večne čase združeno s tem nemškim delom. Ko se je spomladi 1941 Nemčija odločila Italiji pomagati na Balkanu, tega ni storila, da bi izvedla kake lastne namere, temveč le, da bi prisločila na pomoč zavezniku in odstranila nevarnost, ki je bila sprožena po njegovem postopanju in ki je naravno ogražala tudi Nemčijo. Nemčija je doprinesla te žrtve skoro v istem trenutku, ko je imela zaradi vsakega uro pričakovanega boljševškega velikega napada proti vsej Evropi več kot dovolj lastnih skrbi. Kri številnih rojakov je zapečatila zavezniško zvestobo nemškega naroda.

Nemški Reich in jaz kot njegov vodja pa smo mogli tako postopati samo v zavesti dejstva, da je stal na čelu italijanskega naroda eden najpomembnejših mož, ki jih je rodila novejša doba, največji sin italijanske zemlje po propadu antičnega sveta. Njegova brezpogojna zvestoba je dajala skupni zvezi pogoj za uspešen obstanek. Njegovo odstranitev, prizadejane mu nečastne žalitve bodo bodoče generacije italijanskega naroda občutile kot največjo sramoto.

Zadnji trenutki za državni udar

Zadnji trenutek, ki je sprožil že davno sklenjen državni udar, je bila Ducejeva zahteva po razširjenih pooblastiljih za uspešno vodstvo vojne. Najstrožji ukrepi proti odkritim in skritim saboterjem vojne, proti nazadnjaškim sovražnikom socialne pravičnosti in s tem odprane sile italijanske narodne skupnosti, naj bi služili temu cilju. Mussolini je hotel še v zadnji minuti izločiti zahrbtno sovražnike italijanskega naroda v borbi za biti ali nebiti, da bi zagotovil bodočnost Italije. Razumljiva je bolelost, ki sem jo občutil

našo 200.000 ton, številne vojne ladje in veliko število izkrcavalnih čolnov deloma uničujoče zadete. Po bombnih zadetkih so se takoj potopili neka težka križarka, neki transportni parnik z 9000 t in šest velikih izkrcavalnih čolnov.

osebno spricho v zgodovini edinstvene krivice, storjene temu možu, in nevrednega ravnanja, katero je pahnilo na raven običajnega zlikovca njega, ki je preko 20 let živel samo skrbja za svoj narod.

Bil sem in sem srečen, da smem tega velikega in zvestega moža imenovati svojega prijatelja. Nikdar nisem bil vajen spreminjati svoje prepričanje od primera do primera, ali pa ga zatajiti. Mnenja sem, da je kljub raznim nasprotnim naziranjem tudi v življenju narodov, prav tako kakor med posamezniki, zvestoba ne nadomestljiva vrednota, brez katere bi se človeška družba zamajala in bi se morale prejeti ali slej zrušiti njene organizacije. Kljub temu so tudi po tem sramotnem dogodku nemške čete na Siciliji, nemški letalci, možje s podmornic, brzih čolnov, transportnih ladij vseh vrst i. t. d. na kopnem, v zraku in na morju storili svojo dolžnost v najvišji meri. Iz razlogov taktične smotnosti lahko sovražnik to zamolči, znanamci pa bodo enkrat ugotovili, da so bile po tem času z izjemo nekaterih vrlih italijanskih oddelkov samo nemške čete one, ki so s svojo krvjo branile ne le Nemški Reich, temveč tudi italijansko zemljo.

Sramoten prelom zavezništva

Italijansko državno vodstvo lahko obravnava s kakršnimi koli razlogi svoj sklep, preomiti zavezništvo in se izločiti z vojne, s tem pa napraviti Italijo še tem bolj za bojišče... Lahko slika to kot nulnost, nikdar pa ne bo moglo najti opravičila za dejstvo, da se je to zgodilo, ne da bi zaveznika poprej vsaj obvestili.

A ne samo to. Isti dan, ko je maršal Badoglio podpisal pogodbo o premirju, je povabil k sebi nemškega odpravnika poslova v Rimu in mu zagotovil, da on, neki maršal Badoglio, Nemčije ne bo nikdar izdal, da mu mora zaupati in da bo z dejanji pokazal, da je vreden tega zaupanja, zlasti pa, da Italija ne namerava nikdar kapitulirati. Še na dan kapitulacije same je poklical kralj nemškega odpravnika poslova in mu prav tako izrecno zatrdil, da Italija ne bo nikdar kapitulirala, temveč da je odločena zvesto stati

ob naši strani, zvezana z Nemčijo na življenje in smrt. Da še eno uro po razglasitvi izdaje, je izjavil italijanski generalštabni šef Roata našemu vojaškemu pooblaščenca, da je ta vest grda laž in angleška propagandna raca. V istem času je zagotavljal zastopnik italijanskega zunanjega ministrstva, da je ta vest le tipična britanska prevvara, ki jo mora razkrinkati. 15 minut kasneje je moral priznati, da je zadeva zveđa točna in da je Italija res izstopila iz vojne.

V obeh demokratičnih vojnih hujskačev in v obeh današnjih italijanskih vladnih mož je morda ta postopek sijajen primer taktično spretno državniške umetnosti. Zgodovina bo nekaj sodila drugič in pokolenja Italije se bodo sramovala, da je bila ta taktika uporabljena proti zavezniškemu prijatelju, ki je s krvjo in žrtvami vseh vrst izpolnil svojo dolžnost bolj kakor samo po črkah pogodbe.

Rojaki! Ze dve leti sem imel priliko opazovati naraščajoči vpliv teh tudi napram socialnim nalagam Italije odklonilno nastrojenih reakcionarjev in Nemcem sovražnih krogov; po zrušitvi Duceja zato ni bil mogoč noben dvom o pravem nameri spremembe režima.

Zaradi tega sem po svoji dolžnosti odredil vse ukrepe, ki so mogli biti storjeni, da bi se Nemčija obvarovala pred usodo, kakršno so maršal Badoglio in njegovi ljudje pripravili ne le Duceju in italijanskemu narodu, temveč so hoteli v njo pahniti tudi Nemčijo.

Interesi narodnega vojevanja nemškega naroda so za nas prav tako sveti kakor obvezujoči. Mi vsi vemo, da bo v tej neusmiljeni borbi po željah naših sovražnikov premaganec uničen, dočim bodo ostale možnosti življenja samo zmagovalcu. Mi bomo zato s trdno odločnostjo v velikem in malem vedno posegali po ukrepih, ki bodo porušili nade naših nasprotnikov. Pa tudi mnogi čast ljubci Italijani so se sedaj še prav celo izjavili za nerazdruženo povezane s sedanjim bojem obeh narodov.

Izpadek Italije pomeni vojaško le malo, kajti borbo v vsej državi so že nekaj mesecev nosile in vzdrževale v prvi vrsti nemške čete. To boro bomo sedaj nadaljevali oproščeni vseh obtežujočih ovir.

„Vse razloge imamo, da zaupamo v sebe“

Otročji je poskus mednarodnega plutokratskega komplota zlomiti nemški odpor kakor v Italiji. Oni zamenjujejo v tem primeru nemški narod z nekim drugim. Upanje, da bodo našli med njim izdajalca, kakor v Italiji, počiva na popolnem nepoznavanju bisiva narodno socialistične države. Njihova vera, da bodo tudi v Nemčiji mogli pripraviti kak 25. julij, počiva na temeljni zmoti, v kateri se nabajajo tako glede močnega osebnega položaja, kakor tudi glede zadnja mojih političnih sorcev, mojih maršalov, admiralov in generalov. Bolj ko kdaj do zdaj se kaže ob tem naklepu vprav nemško vodstvo kot fanatično sklenjena skupnost. Vsaka slika nas ho le še okrepila v naši odločnosti. Zasebno življenje je pri tem za mene itak že davno prenehalo. Jaz delam v spoznju in v zavesti dolžnosti, da bi s svojim prispevkom zagotovil življenje mojega naroda za bodoča pokolenja. Da imam pravico brezpogojno verovati v ta uspeh, ni utemeljeno samo v moji lastni življenjski poti, temveč v dvigu in razvoju našega naroda.

Leta 1939 smo morali sami in osamljeni sprejeti vojne napovedi svojih nasprotnikov. Ravnali smo se po naukih Clausewitzta, da je junjski odbor v vsakih okoliščinah boljši od bojazljive predaje. Zato sem tudi že l. septembra 1939, v državnem zboru izjavil, da ne besta mogla

ukloniti nemškega naroda niti čas, niti sila orožja. Od takrat je bil v prvi vrsti po naši lastni moči, sovražnik potisnjen deloma več kot 1000 km stran od nemške meje. Samo po značni poti more terorizirati nemško domovino. Toda tudi tukaj so v teku tehnični in organizatorni ukrepi, da bodo ne le njegovi teroristični napadi dokončno zlomljeni, temveč povrnjeni s drugimi in bolj učinkovitimi sredstvi. Taktične nujnosti nas lahko silijo, da v tej orjaški borbi za usodo tu ali tam, na tej ali oni fronti kaj opustimo ali se umaknemo posebnim ogražanjem. Nikdar pa se ne bo zlomil jekleni obroč, ki čisti Reich, skovan od nemške domovine in vzdrževan po junaštvu in krvi naših vojakov.

Prav v tem času pričakujem, da bo narod z zagrizeno žilavostjo storil svojo dolžnost na vseh področjih te orjaške borbe. Vse razloge ima, da zaupa v sebe.

Stranka mora biti v tem pogledu za zgled. Domovina sme s ponosom gledati na njena dela, kako so njeni člani vedno na novo opravljali svojo dolžnost s heroičnim žrtvovanjem krvi in pod najtežjimi pogoji. Fronta pa naj se v urah trpljenja pri skoro nadčloveških zahtevah mnogih tednov in mesecev spominja svoje domovine, ki je danes prav tako postala vojno.

Nadaljevanje na 2. strani

Bitka v Doneški kotlini

Uspel nemški udarec na Spitzbergh — Srditi boji v Salernskem zalivu — Doslej 200.000 ton deloma uničujoče zadeti — Italijanska mornariška skupina prestražena na begu — Neka oklopnica potopljena, nadaljnje vojne ladje težko poškodovane

Iz Führerjevega glavnega stana, 10. septembra. Vrhovno poveljstvo oborožene sile objavlja:

Bitka v Doneški kotlini se nadaljuje s srditimi in spremembo polnini boji.

Južno od Izjuma in na bojišču pri Harokovu so bili številni napadi odbiti z visokimi oklopnimi izgubami za sovražnika.

Tudi na mnogih mestih srednjega frontnega odseka, zlasti pri Konotopu, ob Desni, pri Kirovu in zapadno od Vjazme je sovražnik znova napadel. Bil je v trdih bojih krvavo odbit.

Sovjeti so izgubili večeraj 87 oklopnikov. Britansko-severnoameriški letalski oddelki so izvedli težke bombne napade na nekatera kraje v zasedenih zapadnih pokrajinah, pri čemer je imelo zlasti prebivalstvo Pariza in Boulogna občutne izgube. Nemška zračna obramba je sestrelila 10 sovražnih letal.

V noči na 9. september so nemške pomorske sile in vkrane čete vojske prenesetljivo napadle vojska oporišča in važne, za izvedbo pomorskih in zračnih operacij potrebne naprave sovražnika na Spitzberghu. Mod drzno izvedenim podvigom so naše vojne ladje uničile sovražne obalne utrdbe in ustvarile s tem možnost za izkrcanje oddelkov vojske. V zgledelem sodelovanju so bili vsi za vojno važni objekti in naprave na otoku, predvsem radijske in vremenske postaje, pristanišča in razkladalne priprave, električne in vodne naprave, več v gradnji se nahajajočih premogovnikov, razsežna premogovna skladišča, velike množine goriva, obsežna skladišča municije in provianta

deloma poginani v zrak, deloma uničeni z ognjem, deloma zaplenjeni. Sovražnik je utrpel krvave izgube. Razen tega je bilo privedeno mnogo ujetnikov. Lastne izgube so majhne. Oddetek se je vrnil na svoja oporišča.

Nemški ukrepi proti izdaji Badoglieve vlade so bili že uspešni skoro povsod na Balkanu, v gornji Italiji in južni Franciji. Glavnina italijanske oborožene sile na teh področjih je orožje že odložila in ga odala nemškim četam. Kjer so italijanski poveljniki, v naprej poučeni o Badoglievi izdaji, zapovedali in začeli boj proti nemškim četam, je bil odpor zlomljen energično in v kratkem času. Na nekaterih mestih so v teku še boji z manjšimi oddelki. Mnoge italijanske edince so se pridružile nemškim četam, da bi kakor doslej nadaljevale borbo proti sovražniku.

Neka italijanska mornariška skupina, ki je hotela preiti k nasprotniku, je bila v zapadnem Sredozemskem morju prestražena od nemških bojnih in torpednih letalcev. Potopili so eno oklopnico in zadeli poleg tega eno križarko in en rušilec tako močno, da je treba tudi ti dve ladji smatrati za uničeni.

Zgodaj jutraj 9. septembra so se izkrcale v Salernskem zalivu močne angleško-severnoameriške sile. Takoj so bile energično napadene od nemških čet. Boji so v polnem razmahu. Izkrcanim silam so prizadevali nemški bojni letalski oddelki podnevi in ponoči najtežje izgube na ljudeh, materialu in ladjevju.

Po vestih, ki so doslej na razpolago, so bile številne transportne ladje s skupno to-

Nemške čete zasedle Rim

„Italijanska oborožena sila ne obstoji več, kar pa bo obstajalo večno, je zaničevanje sveta za izdajalce“

Iz Führerjevega glavnega stana, 10. sept. Vrhovno poveljstvo oborožene sile objavlja naslednje:

Izdajalec Badoglieva vlada je v zadnjih tednih za pripravo svojega odpada zbrala okoli Rima močne vojaške sile. Mesto smo je postavila v obrambni položaj proti izven Rima stojecim nemškim četam. Kot utemeljitev je navedla nevarnost sovražnega izkrcanja zapadno od Rima.

Pod tem pritiskom je italijanski poveljnik v Rimu v okrožju 50 km kapituliral. Razorožitev italijanskih čet je v teku. Združenje z nemško armado v prostoru Neaplja in Salerna je vzpostavljeno. Varnost Vatikanskega mesta bo prevzela nemška oborožena sila.

V gornji Italiji je maršal Rommel z divizijami svoje bojne skupine po kratki, toda od naših čet večje ogerčeno vojevani borbi prisilil italijanske oddelke k kapitulaciji. Ceste in železnice, ki vodijo s Korškega in Tirolskega v severno Italijo so neporušene

v naših rokah. Ligurska obala z Genova in Spezio je bila zasedena. Dolina Adige in mesta na področju Bologne, Verone in Cremonne so bile očistene. Trieste je bil po kratki borbi zavzet. Nad 93.000 Italijanov je bilo samo tam razoroženo.

V južni Franciji je IV. italijanska armada brez incidentov izročila svoje orožje četam maršala v. Weichsa. Divizije italijanske armade v Atenah so večinoma že položile orožje. V Egejskem morju se nahajajoče italijanske vojne in trgovske ladje so bile prevzete od nemške vojne mornarice. Doslej italijanska letalska in najvažnejša pristanišča na Jadransko so zasedena. Samo v povsem osamljenih primerih so še boji v teku. Množijo se primeri, da se italijanski oddelki povsod pridružijo nemški vojski, da bi nadaljevali vojno.

S tem je izdaja, kakršna v zgodovini ni zlepa najti večje in zavratneje, padla na izdajalce nazaj. Italijanska oborožena sila ne obstoji več, kar pa bo obstajalo večno, je zaničevanje sveta za izdajalce.

